

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

לפני כבוד השופטת עידית קצבוי

התובע

פלוני

ע"י ב"כ עוה"ד יוסי טרגש ו/או אורן טרגש

נגד

הנתבעים

1. איברהים מצראווה
 2. כלל חברה לביטוח
- ע"י ב"כ עוה"ד דן סלע ואח'

פסק דין

רקע כללי

1. בפניי תביעה לנזקי גוף שנגרמו לתובע, יליד 1952, בתאונה שהתרחשה ביום 11.3.20.
2. בכתב התביעה טען התובע כי ביום התאונה, ובעודו הולך ברחוב רמב"ם בעיר תל אביב, הוא נפגע על ידי רכב מסחרי הנהוג על ידי הנתבע 1 שנסע לאחור בחוסר זהירות. כתוצאה מכך הועף התובע קדימה ונחבט בכביש בכל חלקי גופו ובייחוד בכתף וברגל שמאל.
3. בהתאם לתיאור נסיבות האירוע על ידי התובע הוגשה התביעה על פי חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים התשל"ה 1975 (להלן: "החוק").
4. הנתבעים מכחישים את הנסיבות המתוארות על ידי התובע וטוענים כי בעת האירוע היה הרכב המבוטח בעמידה מוחלטת לצורך פריקת סחורה בשוק. על פי הנטען בכתב ההגנה, התובע הלך מאחורי הרכב כשלפתע הוא מעד, איבד את שיווי משקלו ונפל על פח שהיה בסמוך לרכב המבוטח. על פי הנטען בנסיבות אלו אין לראות בתאונה "תאונת דרכים" ויש לדחות את התביעה נגד הנתבעים.
5. ביום 14.11.21 הוגשה חוות דעת מומחה מטעם בית המשפט בתחום האורתופדיה, פרופ' יונה קוסאשוילי. המומחה קבע כי התובע זכאי לנכות צמיתה בהתאם למפורט להלן:
 - בגין הגבלה ניכרת בתנועות הרוטציה של כתף שמאל – 25% לפי פרט 41(4)(ג) לתוספת לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשס"ז-1956 (להלן: תקנות המל"ל).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

- בגין פגיעה בתנועות מפרק ירך שמאל – 15% לפי פרט 48(1)(ו) מותאם חלקית לתוספת לתקנות המל"ל.
 - בגין רגישות על פני הצלקת הניתוחית – 2% לפי פרט 75(1)(ב) מותאם חלקית לתוספת לתקנות המל"ל.
6. ביום 2.11.22 נערך בפניי דיון הוכחות במהלכו נחקר התובע. כן נחקרה רעיייתו שהגישה תצהיר התומך בטענותיו לעניין נזקיו.
7. ביום 12.12.22 נחקרו הנתבע 1 והעדים מטעם הנתבעים.
8. לאחר הדיון הגישו הצדדים סיכומים בכתב ומכאן הכרעתי.

נסיבות התאונה - האם מדובר בתאונת דרכים?

9. המחלוקת העיקרית בין הצדדים הינה מחלוקת עובדתית הנוגעת לשאלת נסיבות נפילתו של התובע. התובע טוען כי הסיבה לנפילתו הינה פגיעת רכבו של הנתבע 1 בגבו תוך כדי נסיעה לאחור. הנתבע 1 לעומת זאת טוען כי במועד התאונה רכבו עמד במקום ולא זו, ולפיכך נפילתו של התובע נובעת מסיבות אחרות שאינן קשורות לו ולרכבו.
10. בתצהיר עדותו הראשית תיאר התובע את התאונה באופן הבא (סע' 3 ואילך):

"ביום 11.3.20 בשעה 09:50 לערך הגעתי לרחוב רמב"ם מכיוון שוק הכרמל בתל אביב. מדובר ברחוב שהוא חד סטרי וללא מוצא. בקצה הרחוב בצד שללא מוצא קיימים דוכנים של השוק, כפי שניתן לראות בתמונה מתיק משטרה [...].

אני הגעתי מכיוון הדוכנים ליד בניין מספר 3 ברחוב [...] התכוונתי ללכת לאורך המדרכה ברחוב כמו הולך הרגל בתמונות (בעמוד 63 ו 64), אבל בגלל שראיתי שבהמשך היא הייתה חסומה נאלצתי לעבור למדרכה בצד השני של הרחוב. אציין כי הייתי מרוכז בהליכה ולא השתמשתי במכשיר הטלפון שלי בכל שלב שהוא.

מצד ימין שלי עמד באמצע הכביש רכב טרנזיט גדול (מופיע בתמונה בעמוד 65). הרכב עמד באמצע הכביש וחסם להולכי רגל את המעבר לצד השני. מדובר ברחוב צר שמשני צידיו חנו מכוניות באופן צפוף. בנוסף לאורך הרחוב היו מפוזרים מכשולים כמו קרטונים וארגזים מהחנויות בשוק. חניית הרכב באמצע הכביש הייתה מסוכנת למעבר הולכי רגל כי ממילא היו מסביב מכשולים רבים המקשים את המעבר, כך שחנייתו באמצע הכביש, במקום שאינו מיועד לחניית רכבים, היתה עלולה לגרום לנפילת הולכי רגל החוצים את הכביש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

על כן החלטתי להתקדם עוד מספר צעדים קדימה ולחצות את הכביש בחלק שבו הרכב לא חוסם את הכביש. חציתי את הכביש בנקודה שבה לתפסתי היה מרחק של לפחות כשני מטרים ביני לבין הרכב. הפניתי את המבט לכיוון שמאל של הכביש (נגד כיוון התנועה) כיוון שסברתי שהסיכון נבע בעיקר משם ממכוניות שמגיעות, והתחלתי את החציה כשהגב שלי מופנה לרכב שחוסם את הכביש, כאמור.

לפתע הרגשתי משהו נותן לי מכה חזקה בגב. מעצמת המכה נדחפתי כמה צעדים קדימה תוך כדי שאני מרגיש שאני מאבד את שיווי המשקל עד שפשוט נפלתי קדימה. כדי לעצור את הנפילה הושטתי את יד שמאל קדימה ופשוט התרסקתי עליה ועל הצד השמאלי של הגוף שלי ומצאתי את עצמי שוכב על הגב מבלי שאני יכול לזוז וסובל מכאבים חזקים מאוד. כששכבתי על הכביש ניסיתי לראות מה דחף אותי ואז ראיתי במרחק מספר צעדים ממני את הרכב החוסם עומד במקום שבו קיבלתי בגב.

פתאום גם רץ אליי נהג הרכב ושאל בבהלה: "מאיפה צצת לי. נסעתי לאט". החברים שלו בשוק ואנשים מסביב עודדו אותו "תזמין משטרה, תזמין משטרה". בהמשך הגיע אמבולנס.

11. הנה כי כן- התובע מצהיר באופן ברור כי לא ראה בעיניו את התאונה, אלא חש את פגיעת הרכב בגבו.

12. אל מול תצהירו של התובע ניצבת גרסת הנתבע 1 - נהג הרכב המבוטח, כך בתצהירו:

"ביום 1.3.2020 בשעות הבוקר במסגרת עבודתי נהגתי ברכב [...]

עצרתי את הרכב ברחוב רמב"ם בתל אביב, כעשרים מטר לפני הכניסה לשוק ופרקתי סחורה. לפניי חנה רכב אחר השייך לדני קנייס.

בסיום הפריקה עליתי למושב הנהג בכוונתה לנסוע לאחור, לצאת מרחוב רמב"ם ולהמשיך את יום עבודתי.

בטרם הפעלתי את המנוע כשהדלת עדיין פתוחה דיברתי עם דני קנייס המוכר לי מזה שנים מעבודתי בשוק ואשר את רכבו חסמתי.

לפתע שמעתי צעקות שמקורן מאחורי הרכב ירדתי מהרכב ויחד עם דני רצנו לחלק האחורי של הרכב שם ראינו אדם מבוגר שוכב על הכביש ונאנק מכאבים.

אני רציתי להזמין את מד"א אבל האדם ביקש להתקשר קודם לאשתו. שמעתי אותו אומר לה שהוא נפל על הרכב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

למקום הגיע מד"א ואף הגיעו שוטרים.

בדיעבד התברר לי כי התובע מעד ונפל ובמהלך נפילתו פגע כנראה עם היד ברכבי החונה, אולם אני לא ראיתי את מהלך ההתרחסות. אני רק יודע שהרכב היה במצב של עמידה מוחלטת ומנועו דומם".

13. הנתבעים הציגו תצהירים נוספים מצד עדי ראייה (כנטען) לתאונה :

14. מר עיני אליהו תיאר בתצהירו באופן מפורט את נסיבות התאונה בה נפגע התובע באופן הבא :

"[...] במסגרת עבודתי בשוק הכרמל הלכתי לרוקן את הזבל בפח שהיה ברחוב רמבם. הבחנתי ברכב מסחרי של איברהים מצארווה אותו אני מכיר מעבודתי בשוק. הרכב עמד בסמוך לכניסה לשוק ליד פח הזבל (הצפרדע הירוקה) כשהנהג יושב ברכב ומשוחח עם בעל בסטה בשוק בשם דניאל. באותה עת ראיתי אדם מבוגר שהלך מאחור הרכב מהמדרכה לכיוון הכביש עם טלפון בידו, ונראה עצבני. לפתע האיש איבד את שיווי משקלו. פגע בפח ובמשאית. למיטב זכרוני הוא נפל על יד שמאל ואז נשכב על הכביש בסמוך לפח. לפתע האיש איבד את שיווי משקל שלו נפל על הפח (הצפרדע הירוקה) ואז גופו הוטח לכיוון החלק האחורי של הרכב שעמד במרחק לא רב מהפח ונגע בו".

15. לתמיכה בגרסתו של הנתבע הובא גם תצהירו של מר קניאס דניאל עמו שוחח הנתבע, כנטען, בעת התאונה. וכך מצהיר מר קניאס :

"[...] רכבו של אברהים עמד מאחורי רכבי וחסם אותי. הגעתי אליו לרכבו. הוא ישב על מושב הנהג. רכבו היה בעמידה מוחלטת ושוחחנו. פתאום שמענו רעש מאחורי הרכב. הלכנו למקור הרעש וראינו אדם מבוגר שוכב על הכביש [...] בכל מקרה אני יכול להעיד בבטחה שבעת נפילתו של האדם המבוגר רכבו של אברהים היה במצב של עמידה והוא לא נסע לאחור".

16. לכאורה אם כן לפנינו מצב בו התובע – הנפגע – מציין באופן מפורש כי לא ראה את התאונה בעיניו אלא רק חש את פגיעת הרכב בגבו. לעומת זאת עומדות לפניי שלוש עדויות – של נהג הרכב, ושל שני עדי ראיה שמעידים על כי רכב הנתבע עמד במקום וכי התובע מעד מסיבה שאינה קשורה לרכב ונפל על חלקו האחורי של הרכב.

17. ב"כ הנתבעת סבור כי נוכח גירסת התובע שלא ראה בעיניו את התאונה אל מול גירסתם של הנתבע ושני עדי, יש לקבוע כי נטל הוכחת התביעה לא הורם. אכן, המשוכה אותה צריך היה התובע לעבור על מנת להוכיח את תביעתו כמי שמוציא דבר מחברו הינה גבוהה. אלא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

שחרף האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי בשוקלי את גרסת התובע אל מול גרסת הנתבע, ולאחר שבחנתי את הראיות הנוספות שהוגשו, אני מוצאת את גרסתו של הראשון אמינה יותר, קוהרנטית ומסתברת יותר מזו של הנתבע. מסיבה זו מצאתי כי על אף הקשיים והמשוכות שעמדו בפני התובע, הוא הצליח להוכיח תביעתו במידה הנדרשת.

18. בראש ובראשונה אתייחס לתצהירי העדים מטעם הנתבעים – מר עיני ומר קניאס אשר לכאורה תומכים בגירסת הנתבע.

19. מר עיני לכאורה צפה בתאונה בעיניו, ועל פי תצהירו ראה את התובע משוחח בטלפון כשהוא "עצבני", מאבד את שיווי המשקל שלו, פוגע בפח הירוק ולאחר מכן במשאית.

20. אלא שבעדותו של מר עיני התגלו בקיעים וסתירות שמעמידים בסימן שאלה את האפשרות לבסס את גירסת הנתבע על דבריו. הגם שבתחילת עדותו שב מר עיני על גירסתו, הרי שלאחר שעומת עם הפרטים השונים שניתנו על ידו, התקשה לעמוד על הגירסה ואף הודה באופן ברור כי לא צפה בתאונה עצמה (עמוד 28 שורה 24 ואילך):

"ש: תדגים איך היתה הנפילה, איך הוא עף מהפח לרכב, כי איך במרחק כזה בן אדם תוך כדי הליכה יכול לפגוע בפח ואח"כ ברכב?

ת: בקצה, לא באמצע. בפינה, כן.

ש: איך עף לשם מהפח?

ת: הפח היה קרוב. כשבן אדם בנפילה ורצה לתפוס את עצמו, אז עף קדימה.

ש: באיזה חלק של הפח הוא פגע?

ת: לא יודע. ראיתי אותו נופל, לא בדיוק איך ואיפה.

ש: אז לא ראית בדיוק את התאונה?

ת: את התאונה לא ראיתי, הוא לא זז מהמקום הנהג, הנהג לא נהג, הוא היה מדבר עם מישהו מהחלון, את זה אני יודע. הייתי מקדימה של האוטו אז לא ראיתי. לא באתי מאחורה לראות.

ש: לא ראית שהוא פגע בפח?

ת: לא, ראיתי שהוא נפל. אבל האוטו לא זז מהמקום, הוא היה עומד, דיבר עם מישהו מהחלון.

ש: אז למה כתבת בתצהיר שהוא פגע בפח ואז ברכב?

ת: כי במה עוד הוא יכול היה לפגוע?"

(ההדגשה אינה במקור- ע"ק).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

21. הנה כי כן, כפי שעולה מחקירתו של מר עיני, בניגוד לאמור בתצהירו ובהודעתו למשטרה, הוא כלל לא צפה בתאונה עצמה, וחרף האמור לעיל מצא לנכון ליתן גירסה מפורטת באשר לאופן קרות התאונה ושלביה השונים.

22. גם עדותו של מר קניאס אינה יכולה לסייע לנתבע. בראש ובראשונה, מר קניאס עצמו הבהיר מהתחלה כי הוא לא צפה בתאונה עצמה.

23. יתר על כן, גירסאותיו של מר עיני באשר לאופן קרות התאונה ובאשר לעצם השאלה אם היה עד בתאונה אם לאו אינן עקביות ומעלות סימני שאלה רבים.

24. כך - בעדות הראשונה שנתן מר קניאס לשוטר שהגיע למקום הוא לא פירט פרטים רבים אלא ציין "מה שהוא אמר" והצביע כלפי מר עיני או כלפי הנתבע (על פי עדותו בבית המשפט, בעמ' 22 שורה 30). לעומת זאת בעדות השנייה שניתנה על ידי מר קניאס למשטרה מיום 18.5.20 (עמוד 17 לתיק המוצגים של התובע) הוא נותן תיאור מלא ומפורט של אופן קרות התאונה בצורה הדומה לזו שתוארה על ידי מר עיני:

"אני עובד בשוק הלכתי לזרוק את הזבל כאשר אני נמצא בסמוך לצפרדע הירוקה אני מבחין ברכב מסחרי עומד והנהג משוחח עם בחור אחר מהשוק כאשר הדלת פתוחה ואני הולך מאחורי הרכב המסחרי ואני רואה אדם מבוגר שהולך מהמדרגה לכיוון הכביש ופתאום מאבד שיווי משקל שלו ונופל על הפח / צפרדע ירוקה ואז מוטח לכיוון הרכב מאחור הנהג והאדם ששוחח איתו הלכו מאחורי הרכב וראו את האדם המבוגר שוכב בכביש וקם, לא רצה טיפול רפואי אבל הנהג בכל מקרה התקשר למד"א ולמשטרה זה מה שאני זוכר.

ש: האם הרכב המסחרי נסע לאחור?

ת: לא. הוא עמד למיטב זכרוני.

ש: האם הרכב המסחרי היה מונע?

ת: לא זוכר.

ש: אתה מכיר את הנהג המסחרי

ת: הוא מוריד לי סחורה

ש: את ראית את ה"ר כאשר עובר לכביש ונופל מעצמו על הפח ואז על הרכב, איך זה יכול להיות?

ת: הרכב עמד לא רחוק מהפח זה כמה ס"מ אחד מהשני יכול להיות וזה מה שאני זוכר."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

25. מר עיני לא ידע להסביר את הפער בין הגירסאות השונות שניתנו על ידו. בתצהירו מציין מר קניאס כי כשאמר לשוטר "מה שהוא אמר" התכוון לנתבע עצמו ולא למר עיני, שכן הוא לא ראה את התאונה. מר קניאס ממשיך ומציין בתצהירו כי בחלוף מספר חודשים הגיע אליו שוטר לשוק וחקר אותו שוב מה היה. לדבריו "למיטב זכרוני אמרתי לו שאני לא זוכר פרטים רבים ומה שאמרתי ביום התאונה הוא הנכון. השוטר רשם את עדותי וחתמתי עליה. אודה שחתמתי מבלי לקרוא במדויק מה היה כתוב".

26. עדותו של מר קניאס בבית המשפט הייתה לאקונית וחסרה ובמהלכה שב וציין מר קניאס כי הוא אינו זוכר פרטים רבים לא באשר לתאונה עצמה ולא באשר לגירסאות השונות שניתנו על ידו למשטרה (עמוד 25 שורה 3 ואילך):

- ש: אמרת לשוטר שלא ראית את התאונה?
ת: לא זוכר.
- ש: למה עכשיו אתה אומר שאתה לא זוכר?
ת: לא זוכר פה וגם לא שמה.
- ש: מה שאתה אומר בתצהיר שאמרת שאתה לא זוכר פרטים?
ת: היום אני לא זוכר.
- ש: בהמשך בתצהירך חתמת עליו מבלי שקראת את התצהיר של המשטרה, השוטר שחקר אותך לקח ממך עדות ונתבקשת לחתום עליה?
ת: לא זוכר.
- ש: אתה לא זוכר שכתבת את זה בתצהיר, שחתמת בלי שקראת.
ת: לא.
- ש: יש תצהיר שלך במשטרה שמפרט את מה שראית ובסוף חתימה שלך, עמ' 17 לתיק המוצגים, זו החתימה שלך למטה?
ת: כן.
- ש: איך חתמת על משהו שהוא מפרט את העדות שלך?
ת: לא זוכר.
- ש: אתה לא זוכר כלום?
ת: לא זוכר. אני רק זוכר שעמדתי ליד החלון וזה מה שהיה.
- ש: אתה רוצה לזכור מה שאתה רוצה?
ת: זה מה שהיה.
- ש: שמעת את הצעקה של התובע?
ת: לא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

- ש: למה רצת?
- ת: מישהו צעק. הלכנו לראות. מישהו על הרצפה. זהו. זה מה שהיה.
- ש: איך הבנת מה קרה?
- ת: מה הבנתי. מה יש להבין פה. מישהו צעק שמה, יש פה מישהו על הרצפה, גם אתה היית רץ לראות מה קורה.
- ש: אף אחד לא התעניין למה הוא על הרצפה?
- ת: מה יש לשאול, ראינו בן אדם על הרצפה. זה מה שראינו.
- ש: הנתבע שאל מה קרה?
- ת: לא יודע. לא זוכר.
27. הנה כי כן, בעדויותיהם של מר קניאס ושל מר עיני נמצאו סתירות רבות וחוסר עקביות שאינם מאפשרים לבית המשפט להסתמך עליהן.
28. בהקשר זה, יש לזכור כי הנתבע העיד בחקירתו כי הוא מכיר את שני העדים מטעמו למעלה מ-30 שנה, מאז היותו ילד (עמוד 21 שורה 12), ומלכתחילה אין מדובר בעדי ראיה עוברי אורח, אלא במי שנמצאים בקשרי ידידות עם הנתבע עצמו.
29. נותרנו, אם כן, עם גירסאות התובע והנתבע.
30. מצאתי, כאמור את גירסת התובע אמינה ומהימנה.
31. התובע בהגינותו לא הכחיש כי לא ראה בעיניו את התאונה. עדותו של התובע נותרה עקבית ועלתה בקנה אחד עם גירסאותיו במשטרה ובתצהירו.
32. בעדות התובע במשטרה מיום 4.5.20 (עמוד 18 לתיק המוצגים של התובע) אמר התובע:
- "אני חציתי את הרחוב משוק הכרמל מצפון למזרח לא הלכתי על המדרכה אלא על הכביש בגלל שהיה רכב גדול במרכז הרחוב ורכבי חונים בצדי הרחוב משני הכיוונים, אני ידעתי שהתנועה באה מולי כי זה רחוב חד סטרי ופתאום קיבלתי מכה מהרגע זה אני לא זוכר כלום, אני רק זוכר שנפלתי על הרצפה ושמעתי את הנהג שאומר מאיפה צצת לי, אחר כך ביקשתי מהנהג להתקשר לטלפון שלי כי לא ידעתי היכן הוא והוא התקשר זיהה את הטלפון ונתן לי, לפי דעתי אבל זה לא בטוח שהתקשר למד"א".**
33. גירסתו של התובע בתצהירו זהה הלכה למעשה לגירסתו במשטרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

34. גם החקירה הנגדית שנערכה לתובע לא ערערה את גירסתו. התובע שב ותיאר את מסלול הליכתו והבהיר את המיקום בו ירד לכביש (עמוד 7 שורה 1 ואילך):

"כשהגעתי לפני הרכב הגדול הייתי עם הגב ולא הסתכלתי ואז כדי לדעת ופתאום הרגשתי כמה ונדחפתי ועשיתי כמה צעדים ואיבדתי את השיווי משקל ונפלתי [...]. רק הגעתי מאחורי הרכב [...]. וממש אחרי צ'יק צ'ק אני זוכר הרגשתי דחיפה מכה דחיפה ועשיתי כמה צעדים ואז איבדתי שיווי משקל והיה לי כנראה בצד ימין שקית וכנראה ששמתי צד שמאל על הרצפה. אני לא רוצה לציין יותר מדי תובנות וזה נכון שלא ראיתי את האוטו שנוסע וכשנפלתי ראיתי שבא הנהג, היה התרשמות קצת מבוהל ואמר מאיפה צצת לי ונסעתי לאט".

35. בחקירתו החוזרת הבהיר התובע כי הרגיש את המכה ונדחף ממנה, ושב וציין פעם נוספת כי הנתבע הגיע אליו "מבוהל" וכי אמר **"מאיפה צצת לי. נסעתי לאט"** (עמוד 12 שורה 3 ואילך).

36. גירסתו של התובע באשר לאופן קרות התאונה לא רק שעקבית ומהימנה אלא גם הגיונית וסבירה. התובע מציין כי החל לחצות את הכביש כשגבו לרכב הנתבע וכי זמן קצר לאחר מכן הרגיש "דחיפה" שכתוצאה ממנה נפל לכביש.

37. הנתבע עצמו אינו מכחיש כי היה בתוך הרכב וכי סיים לפרוק את הסחורה, ולפיכך במועד התאונה אמור היה לצאת מהשוק בדרך של נסיעה לאחור (ראו סעיף 3 לתצהיר הנתבע). התובע שב וציין לאורך כל הדרך כי הנתבע חש אליו מבוהל וכי ציין **"מאיפה צצת לי"**. ציטוט זה של הנתבע נמסר על ידי התובע כבר בהודעתו במשטרה.

38. לאמור לעיל יש להוסיף כי כעולה מהרשומה הנוגעת לאירוע המצויה בתיק המשטרה (עמוד 50 לתיק מוצגי התובע), האירוע, כפי שנמסר למשטרה דווח כ"**תאונת דרכים - עם נפגעים**". יתר על כן, במסגרת הרשומה מצוין: **"...המודיע/ה מוסר כי הולך רגל נפגע במשאית, בהכרה מלאה, נפגע בצד שמאל של הגוף, הם בדרך פון מודיע – 0502207703... המודיע אמיר מסארוה (0502207703)".** הנתבע אכן ציין כי התקשר למד"א על מנת לדווח על התאונה, ואף הודה כי הטלפון המצוין כמספר הטלפון של המודיע הינו של הטלפון שבבעלותו (הגם ששמו הפרטי שגוי – ראו עמוד 16 שורה 21 לפרוטוקול), אולם לא יכול היה להסביר מדוע צוין ברשומה כי מדובר ב"תאונת דרכים".

39. לאמור לעיל יש להוסיף כי גם בדו"ח מד"א עצמו (עמוד 41 לתיק המוצגים של התובע), מצוין מפיו של התובע כי **"לפי דבריו נדרס על ידי אוטו עובר"**.

40. אשר לגירסת הנתבע עצמו- מעבר לכל המפורט לעיל- חוסר יכולתו של הנתבע להסביר את הדיווח למד"א על אודות תאונת דרכים וכן הבהלה שאחזה בו כשחש לעבר התובע,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

והעובדה כי בעת התאונה היה אמור לנסוע לאחור על מנת לצאת ממקום פריקת הסחורה בשוק - יש קשיים נוספים בגירסתו.

41. כך למשל, במסגרת הודעתו של הנתבע במשטרה מיום 22.3.20 (עמוד 54 לתיק המוצגים של התובע), הוא נשאל אם יש לו מצלמות ברכב מאחור. תשובתו הייתה כי: **"יש מצלמה אבל היא התקלקלה בגלל שנכנסתי לשלולית מים זה מצלמה רוורס היא גם ככה לא מקליטה"**. לעומת זאת בחקירתו הנגדית ציין כי כלל לא הייתה מצלמה וכי יש **"זמזם רברס"** (עמוד 14 שורה 26 לפרוטוקול). הנתבע לא ידע להסביר את פשר הדברים שצוטטו בהודעתו במשטרה, ולא ידע לומר מדוע לא סיפר במשטרה על קיומו של הזמזם (עמוד 15 שורה 4 ואילך).

42. הנה כי כן - בהכרעה בין גירסאות התובע והנתבע, מצאתי את גירסת התובע הגיונית ואמינה יותר.

43. אציין כבר עתה כי הקשיים שמפרט ב"כ הנתבעים בגירסתו של התובע לא נכחדו מעיניי. חרף האמור לעיל, אין באלו כדי לפגוע בליבת גירסתו של התובע ובאמינותה כפי שפורט לעיל. הדברים נכונים בעיקר בכל הנוגע לטענות על אודות חוסר עקביות בגירסת התובע בכל הנוגע לשאלת היותו של הרחוב חד סטרי ובכל הנוגע לכך שנשא בעת התאונה שקית עם מצרכים מהשוק. בפרטים אלו אין כדי לפגוע בעדותו השלמה והבהירה של התובע.

44. גם העובדה כי המשטרה קבעה לאחר חקירה כי לא מדובר בתאונת דרכים אינה יכולה לסייע לנתבע. יצוין, כי בניגוד להחלטה על פתיחה בהליכים פליליים, הרי שבמסגרת ההליך דנן, קיומו של ספק אינו מספיק על מנת לדחות את גירסת התובע, והשאלה הרלוונטית הינה אם גירסת התובע מסתבר בשיעור של למעלה מ- 51%. נראה כי עדויות עדי הראייה היו סיבה משמעותית לקביעת המשטרה באשר לנסיבות התאונה, אלא שעדויות אלו נותחו במסגרת פסק הדין דנן בהרחבה ומסקנתי באשר ליכולתו של הנתבע לבסס עליהן את גירסתו הובהרה.

45. גם העובדה שהתובע לא נפגע בגבו אינה מורידה מגירסתו. התובע הבהיר כי קיבל דחיפה בגבו שגרמה לו לאבד את שיווי המשקל. עיקר הנזק שנגרם לתובע הינו כתוצאה מנפילתו על הכביש. המכה שקיבל בגבו לא פצעה אותו אלא הובילה לאובדן שיווי המשקל בלבד. התובע מתאר בעיקר תחושת "דחיפה" של המשאית, וברי כי שאלת החבלה והמיקום המדויק של הדחיפה רלוונטית פחות.

46. אוסיף ואציין כי גם טענות ב"כ הנתבעת על אודות חוסר ההיתכנות של גירסת התובע מבחינה פיזיקלית אינן מקובלות עליי. בראש ובראשונה, גירסה זו לא לוותה מלכתחילה בחוות דעת שבמומחיות. יתר על כן, כעולה מגירסת התובע, נסיעת הנתבע בשלב זה הייתה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

איטית ביותר (הדברים אף הגיוניים לאור האופן בו מתאר הנתבע עצמו את דרך יציאתו מהשוק בנסיעה איטית וזהירה). התובע גם מציין כי לא נפל מיד אלא כי כתוצאה מהמכה התקדם עוד מספר צעדים ואז איבד את שיווי המשקל. באלו יש כדי להסביר את תמיהתו של ב"כ הנתבעת על כי התובע לא נדרס על ידי המשאית עצמה ואת זמן הבלימה הנדרש לו כדי לעצור.

47. סיכומי של דבר, לאור כל המפורט לעיל מצאתי את גירסת התובע אמינה, מהימנה ומסתברת, ולפיכך אני קובעת כי התובע נפגע בתאונת דרכים כתוצאה מפגיעת המשאית בתובע עת נסעה לאחור.

נזקיו של התובע

48. התובע יליד 21.6.1952. במועד התאונה מלאו לו 68 ונכון להיום הוא כבן 71. התובע חדל מלעבוד עוד לפני התרחשות התאונה.

49. בעקבות התאונה סבל התובע משבר חוץ מפרקי בירך הקריבנית משמאל ומשבר בזרוע הקריבנית. במהלך שהותו בבית החולים שמיר עבר ניתוח לקיבוע השבר בירך. התובע היה מאושפז בבית החולים עד ליום 22.3.20, ושוחרר עם המלצות להמשך טיפול תרופתי קבוע ומעקב רופא מטופל, המשך טיפול במסגרת שיקומית, המשך טיפול פיזיותרפי בדריכה מלאה בסיוע הליכון, המשך יד שמאל במתלה והפעלה מרובה של האצבעות (עמוד 82 לתיק המוצגים של התובע). לאחר שחרורו מבית החולים שמיר, אושפז בשיקום בבית החולים "גולדן קייר – המושבה" מיום 22.3.20 ועד יום 2.6.20.

50. נכויותיו של התובע על פי מומחה בית המשפט הינן כאמור: בגין הגבלה ניכרת בתנועות הרוטציה של כתף שמאל – 25% לפי פרט 41(4)(ג) לתקנות המל"ל; בגין פגיעה בתנועות מפרק ירך שמאל – 15% לפי פרט 48(1)(ו) מותאם חלקית לתוספת לתקנות המל"ל, ובגין רגישות על פני הצלקת הניתוחית – 2% לפי פרט 75(1)(ב) מותאם חלקית לתוספת לתקנות המל"ל.

51. חוות דעתו של מומחה בית המשפט לא נסתרה, והמומחה לא זומן לחקירה על ידי מי מהצדדים. משכך ניתן לקבוע כי סך הכול שיעור נכותו הרפואית המשוקללת של התובע הינו 37.53%.

52. בראי האמור לעיל יש לדון בנזקיו של התובע בראשי הנזק של כאב וסבל, הוצאות ועזרת צד ג'.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

שיעור הפיצוי בגין עזרת צד ג':

53. על פי תצהירו של התובע, הוא נפגע באופן חמור ביד ומאוד מוגבל בתנועות הכתף וביכולת להרים דברים כבדים. הוא נדרש עד היום לסיוע במקלחת ולאחר מכן בהתנגבות במגבת ואף בהלבשת החולצה. עוד הוא הצהיר כי לפני התאונה סייע לרעייתו בקניות הבית אולם כיום היא נאלצת לעשות זאת לבד. הוא אינו יכול לסייע גם בעבודות הבית ובהכנת האוכל.

54. רעייתו של התובע הגישה אף היא תצהיר בו ציינה כי התובע הפך במובנים מסוימים להיות ילד הזקוק לעזרה בהתארגנות יומיומית. הן התובע והן רעייתו העריכו בתצהיר את זמן העזרה הנדרשת לו ב- ארבע שעות שבועיות.

55. נכותו הרפואית של התובע אכן אינה מבוטלת. על פי חוות הדעת שהוגשה על ידי מומחה בית המשפט, התובע סובל ממגבלת תנועה **קשה** המקנה לו נכות בשיעור של 25% במפרק כתף שמאל בעיקר בסיבוב חיצוני ובמידה פחותה מכך בהרמה לפניו ולצד וכן בסיבוב פנימי. יש להניח כי למגבלה זו השלכות על יכולתו של התובע לקחת חלק הן בעבודות הבית והן בתפקודים היומיומיים הכרוכים בלבוש וברחצה. לפגיעתו של התובע בכתף מתלווה פגיעה נוספת בתנועות מפרק הירך. פגיעה זו מוגדרת על ידי מומחה בית המשפט כקלה עד מתונה, ויש להניח כי השפעותיה על התובע פחות משמעותיות.

56. התובע כאמור היה מאושפז במשך תקופה ארוכה - בבית החולים היה מאושפז קרוב לשבועיים, ובגולדן קייר שהה עד ליום 2.6.20 דהיינו כחודשיים וחצי נוספים.

57. על פי חוות דעת מומחה בית המשפט התובע היה באי כושר מלא במשך 6 חודשים לאחר התאונה, דהיינו 3 חודשים נוספים לאחר שחרורו מהאשפוז.

58. התובע מציין כי רעייתו שהתה לצדו לאורך כל האשפוז, התלוותה אליו לטיפולים הרפואיים ונהגה לסייע לו בהתארגנויות כל בוקר, ברחצה, בהלבשה וכיו"ב. עדותו של התובע נתמכת גם בעדותה של רעייתו.

59. התובע, על פי תצהירו ועדותו, אינו מעסיק עזרה בתשלום.

60. לאור כל המפורט לעיל, ייפסק סכום גלובלי לטובת התובע (ראה ע"א 315/83 **עגור נ' איזנברג ואח'**, פ"ד לט(1) 197, 205, וכן ע"א 663/84 **עטיה נ' עטיה**, פ"ד מד(3) 720, 730) על בסיס הלכה זו, יש לקבוע את הפיצוי בראש נזק זה, על דרך האומדנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

61. בנסיבות דנן, לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, היקף העזרה לה יש להניח כי התובע נזקק בתקופת אי הכושר שנגרמה לו, סוג הפגיעה וגילו של התובע, אני מעמידה את הפיצוי לעבר כמפורט להלן:

א. בגין תקופת האשפוז (כ- 3 חודשים) - 5,000 ₪ - סכום הלוקח בחשבון את שעות השהייה של רעיית התובע לצדו בהתאם למשוער, תוך שאני לוקחת בחשבון כי בתקופה זו היה מאושפז במרכז שיקומי ולפיכך מרבית העזרה ניתנה לו על ידי צוות המקום (מה עוד שעל פי תצהירה של רעיית התובעת, בחלק מהזמן צומצמו הביקורים עקב מגיפת הקורונה –ראו סעיף 4 לתצהירה)

ב. בגין שלושת החודשים הנוספים בהם היה באי כושר מלא על פי חוות הדעת, ושהה בביתו- מתוך הנחה כי בתקופה זו נדרש לטיפול רפואיים תכופים, כעולה מהתיעוד הרפואי ומהתצהירים- אני מעמידה את סכום הפיצוי על 15,000 ₪.

ג. מיום 11.9.20 עד היום - בגין העזרה היומיומית הניתנת לתובע, תוך שאני לוקחת בחשבון כי על פי עדותו של התובע, עיקר עבודות הבית בוצעו על ידי רעייתו גם עובר לתאונה (עמוד 11 שורה 23 לפרוטוקול). בנוסף אני לוקחת בחשבון את העובדה כי התובע בחר שלא להעסיק עזרה בתשלום או לפנות למוסד לביטוח לאומי לצורך סיוע. לאור כל האמור לעיל מחד, ונכויותיו של התובע מאידך, אני מעמידה את סכום הפיצוי על 15,000 ₪.

סך הכול הפיצוי בגין עזרת צד ג' בעבר - 35,000 ₪.

62. **אשר לפיצוי בגין עזרת צד ג' בעתיד** – לאור שיעור נכויותיו של התובע, והנסיבות המפרטות המפורטות בהרחבה לעיל, אני מעמידה את סכום הפיצוי על 50,000 ₪, תוך שאני לוקחת בחשבון כי נוכח תחלואה נוספת של התובע ועם התבגרותו, יש להניח כי יידרש לעזרה נוספת שאינה קשורה לנזקי התאונה.

סך הכול עומד סכום הפיצוי בגין עזרת צד ג' על סך 85,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

הוצאות:

63. בהתאם לחוות הדעת, טיפוליו של התובע בעבר ובעתיד כלולים בסל הבריאות. התובע לא הציג קבלות כלשהן. חרף האמור לעיל, מצאתי לנכון לפסוק סך של 10,000 ₪ בגין הוצאות התובע בעיקר בגין תקופת השיקום ובגין נסיעות רעייתו של התובע למוסדות האשפוז של התובע ולטיפולים השונים.

כאב וסבל:

64. בהתאם לנכותו של התובע ולימי האשפוז (83 ימים) עומד הפיצוי על שיעור של 79,680 ₪.

סיכום לפי ראשי הנזק:

עזרת צד ג' לעבר ולעתיד	85,000 ₪.
כאב וסבל	79,680 ₪.
הוצאות רפואיות ונסיעות	10,000 ₪.
סה"כ:	<u>174,680 ₪.</u>

65. על סכום פסק הדין יתווספו שכ"ט עו"ד בשיעור 13% ומע"מ כחוק והחזר הוצאות משפט. סכום פסק הדין, ישולם לתובע על ידי הנתבעים תוך 30 יום מהיום שאם לא כן, יישא הפרשי הצמדה וריבית חוקית, מהיום ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

עידית קצבוי, שופטת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7826-02-21

